

Hoofdredactioneel Commentaar

Hoewel de vorst nog regelmatig in de grond te vinden is, zal Koning Winter vermoedelijk snel sportpark Gerner verlaten. Het voorjaar is in zicht en dit keer kan het weleens de ASC'ische Lente worden. Verschillende teams liggen op kampioenskoers en hoewel de huid pas wordt verkocht als de beer is geschoten, gloren er titels aan de horizon.

Het zal vermoedelijk nog even duren voor eventuele successen in en rond het clubgebouw gevierd kunnen worden, maar als het zover is dan smaakt het vast naar de zomer. Wordt het - vrij naar volkszanger Robert van Hemert - zoet, zout of zuur? Over enkele weken en anders maanden weten we welke kant het opgaat. Iedereen zet zijn beste beentje voor.

Dat geldt ook voor het mediateam van ASC'62, waarbij de redactie als een voetbaltrainer zoekt naar een balans. Evenwicht in verhalen. Soms met een lach, dan weer met een traan. Aan data doet de schrijversploeg niet, maar enthousiasme kan ook een goede graadmeter zijn. En dan stijgt het kwik naar grote hoogten.

Ook voor de nieuwste nieuwsbrief ging het team in gesprek met veelzijdige vrijwilligers, zocht het contact met leden overzee en haalde het langs de lijn inspiratie op. Het resultaat mag er zijn. Veel leesplezier, en vast een fijn Pasen!

In deze nieuwsbrief

Meepraten met de Stuurgroep

Geert Bruggeman

'De Brug' met ASC'62 als 'handicap'

Vaste rubrieken met:

Erwin van Veen
Derk Jan Dekker
Janneke Stokvis

Column

Henk-Otto Limburg

Het wel en wee

Van Heren 1 en Vrouwen 1

En deze keer....

Een heuse Moppentrommel

COLOFON

Redactie:
Arjan Bosch,
Niels Pasman,
Bea Slotman,
Brian Stokvis,
Finn Stokvis,
Amos Uitslag

Fotografie:
Mirna Nijenhuis,
Enzo Ardesch

Email:
mediateam@asc62.nl

Vormgeving:
Carlijn van Gelder

Van het bestuur,

Op 24 februari kwamen zo'n 120 leden samen voor de eerste informatiebijeenkomst over de fusie. We bespraken de voortgang, het voetbaltechnisch beleidsplan, en belangrijke zaken als de naam, het tenue en het logo van onze toekomstige vereniging. Het was een mooie en goede bijeenkomst. Maar laten we eerlijk zijn: er ontbraken twee belangrijke groepen (uitzonderingen daargelaten): de ouders van onze jeugdleden en de spelers van onze selectieteams.

Beste ASC'ers: we zeggen vaak: "De jeugd heeft de toekomst." Maar als we dat écht menen, dan moeten we ook de verantwoordelijkheid nemen om mee te denken, mee te praten en mee te bouwen aan die toekomst. De club groeit straks naar zo'n 1400 leden. Dat is geweldig. Maar zo'n club draaiende houden, dat is niet vanzelfsprekend. Dat vraagt inzet. Dat vraagt betrokkenheid. Dat vraagt om ons allemaal.

Want een voetbalvereniging is geen kinderopvang waar je je zoon of dochter even afzet om zelf boodschappen te doen of in de tuin te werken. Lid zijn van een club betekent meer dan alleen de noodzakelijke contributie betalen. Het betekent dat je bijdraagt waar je kan, groot of klein. Van het wassen van tenues tot een bardienst draaien, van het coachen van een team tot een rol in het bestuur. Elk steentje dat wordt bijgedragen, helpt ons vooruit.

Nu hoor ik sommigen zeggen: "Maar we hebben het al zo druk." En dat begrijp ik. We hebben allemaal verplichtingen, werk, gezin, andere hobby's. Maar druk zijn is een kwestie van prioriteiten. En als voetbal voor jou, voor je kind, voor je vrienden en familie belangrijk is, dan is het de moeite waard om daar een deel van je tijd voor te geven. Want zonder vrijwilligers, zonder mensen die de handen uit de mouwen steken, kan een club niet bestaan.

En laten we ook niet vergeten: het gaat niet alleen om de zaterdagmiddag. Elke zaterdagochtend rennen hier honderden kinderen rond, vol energie, vol plezier. Zij verdienen het om te voetballen op goed onderhouden velden, met schone tenues, opgepompte ballen, trainers die hen beter maken en scheidsrechters die het spel in goede banen leiden. Dat gebeurt niet vanzelf. Daar hebben we elkaar voor nodig.

Nu hebben we de kans om mee te praten over de naam, het tenue en het logo van onze nieuwe vereniging. Hiernaast staat een QR-code. Gebruik die, laat je stem horen. Word betrokken, want misschien loopt het niet precies zoals jij het zou willen. Eén ding weet ik zeker: als we samen optrekken, als we samenbouwen dan kunnen we iets bijzonders neerzetten. En dan zal deze vereniging niet alleen een club zijn, maar een gemeenschap waar iedereen met plezier kan genieten van het voetbalspel.

Namens het bestuur,

Scan mij!

Bert Visscher

Voorzitter

104 tegengoals, dus 104 bier

Tot nu toe heeft Vrouwen 2 altijd op pagina 3 van de nieuwsbrief gepronkt met 'De Grootste Nederlaag'. Het was dus ook niet verrassend dat de ploeg na dertien wedstrijden al op 104 tegengoals stond. Deze ongekende prestatie vierden de dames in het clubgebouw. Na de wedstrijd tegen asv Dronten VR 2 dronk het team voor elke tegengoal een biertje. Deze biertjes gleden net zo makkelijk hun keeltjes in als de bal in hun net. Op naar de 200 dames!

Grootste overwinning

Zaterdag 15 februari, 14:30 uur
wedstrijdnummer: 34311

8-0

ASC '62 5

SV Zwolle 3

Grootste verliespartij

Zaterdag 8 maart, 12:30 uur
wedstrijdnummer: 26066

0-15

ASC '62 VR3

DVC Dedemsvaart VR1

KWARTET

VAN DE NIEUWSBRIEF

Geeft 's middags een rode kaart aan een speelster van WVF VR 1. Drie uur later danst hij samen met Jordy van Vilsteren op tafel terwijl ze samen 'Blikkendag' zingen.

KLIKO

esther visscher
ik kom vanavond niet, kon mijn voetbalschoenen niet vinden tot het ging branden ik heb ze laatst na de wedstrijd weggegooid, en alles wat hier nog ligt is kapot dus morgen even nieuwe kopen. 19-33

Esther Visscher

Tijdens een gewone trainingsmiddag ter voorbereiding op het G-Flater Toernooi in Ommen, kwam ESPN een bezoekje brengen aan Team Puur. Tijdens de training werd er fantastisch gevoetbald. Hopelijk laten ze dit in Ommen ook zien en komt de beker weer mee naar Dalfsen. Zet hem op!

BEND IT LIKE BECKHAM

Harald Puerik

FOUTJE

Jan de Gooijen

Mevrouw is zo hard aan het voetballen geweest, dat ze genoodzaakt was de voetbalschoenen in de prullenbak te gooien. De week erna wil ze trainen maar kan ze haar schoenen niet weer vinden... Wie weet waar ze gebleven zijn?

TV-STERREN

Team Puur

Neemt een aanloop, raakt de bal perfect en schiet vanuit een vrije trap schitterend de 2-1 binnen tegen concurrent Go Ahead Kampen 5. Door deze knaller van een goal blijft Helden 6 op kampioenskoers

ASC '62 heren 1

Na de winterstop werd de draad door de eerste selectie weer opgepakt met twee oefenwedstrijden. Het tweede keurkorps van Genemuiden werd met 3-1 verslagen en het Zwolse Be Quick'28 werd op een spectaculaire 4-3 nederlaag getraakteerd. Op 18 januari werd de competitie hervat met een mooie krachtmeting tegen FC Zuidwolde, de nummer drie van de ranglijst. Na een 1-1 ruststand werd ASC'62 halverwege de 2e helft ineens met 1-3 achterstand geconfronteerd en moest er een beroep gedaan worden op de Dalfser onverzettelijkheid die de ploeg kenmerkt. Na een vlotte aansluitingstreffer werd drie minuten voor tijd de 3-3 geproduceerd. Dit was tevens de eindstand.

Een week later werd VV Hoogeveen vereerd door een bezoek van ASC'62. Na een 0-1 ruststand stond er aan het einde van de rit een mooie 1-3 op het scorebord. De 1-2 en 1-3 waren nagenoeg identieke treffers, namelijk een vlijmscherpe counter na een corner van VV Hoogeveen. Dit stemde oefenmeester Oosterhaar tot tevredenheid, want op deze kansen was meermaals gehamerd.

Op 1 februari kwam MSC op bezoek op Gerner. Een op voorhand geduchte tegenstander waar ASC'62 enigszins gelukkig van had gewonnen in de heenwedstrijd. ASC'62 werkte een puike pot af en MSC kreeg de hele middag geen poot op de trapper. Na 90 minuten stond er een dik verdiende 3-0 op het scorebord. De eerste drie wedstrijden na de winterstop leverden zeven punten op. De twee volgende wedstrijden zijn de zogeheten bananenschillen voor de

Dalfsenaren. Het zijn ZAC en Vitesse'63, de onderste twee ploegen van de ranglijst. Tegenstanders waar ASC'62 in de regel moeite mee heeft. En zo ook nu weer. Uit bij ZAC werd er met 1-1 gelijk gespeeld en tegen Vitesse'63 thuis rolde een 3-3 uit de bus, waarbij de gelijkmaker van ASC'62 in de 96e minuut viel. En met deze verloren vier punten is koploper CSV '28 uit het zicht verdwenen.

De laatste wedstrijd van februari bracht de Dalfsenaren naar Ede. Ze zitten immers nog in de beker bij de laatste 32. Tegenstander was 1e klasser DTS Ede. En al snel bleek dat ASC'62 weinig in de melk te brokkelen zou hebben deze middag. Het was vooral georganiseerd tegenhouden, hopen op een sporadische uitbraak. En dat tegenhouden lukte zeer aardig. De thuisploeg probeerde uit alle macht er door te komen, maar dat lukt niet of nauwelijks. De voor DTS Ede bevrijdende 1-0 viel pas in de 77e minuut. En daar kwam de Dalfser overlevingsdrang weer bovendrijven. Binnen vijf minuten wisten ze via Erik Bos de gelijkmaker te produceren. En met deze 1-1 eindstand werd het einde van de wedstrijd bereikt, een prima prestatie. Strafschoppen moesten de winnaar uitwijzen.

Deze werden allemaal onberispelijk binnengesloten op één na van ASC'62, die op de paal eindigde. En zo eindigde het bekeravontuur voor ASC'62.

Na een vrije zaterdag trok de Dalfser karavaan naar Zwolle om de degenen te kruisen met de Zwolsche Boys. Onder prachtige weersomstandigheden werd er getracht een fatsoenlijke pot voetbal op de mat te leggen, maar het veld op het Sportpark Jo van Marle stond dit niet toe. In een weinig-aan-de-hand-wedstrijd kwamen de Zwollenaren halverwege de 2e helft, nadat ASC'62 in de 36e minuut op 0-1 was gekomen, uit een makkelijk gegeven strafschop op gelijke hoogte en kon ASC'62 weer opnieuw beginnen.

Tien minuten voor tijd was het Erik Bos die ASC'62 weer op voorsprong bracht uit een corner. En in de 94e minuut besliste Pasman de wedstrijd door de 1-3 binnen te schieten nadat het achterin bij de Zwollenaren helemaal openlag.

ASC'62 speelde thuis tegen IJVV en verloor met 1-2. Daardoor neemt de ploeg uit IJsselmuiden weer plek twee in op de ranglijst en weer de eerste achtervolger op kampioenskandidaat CSV'28. Maar beide ploegen kunnen hun titel aspiraties voorlopig wel in de koelkast zetten, het gat 'tien punten' met de koploper is erg groot geworden.

Matthijs van Gelder

300 WEDSTRIJDEN VOOR HEREN 1!

Voorafgaand aan de thuiswedstrijd tegen IJVV op zaterdag 15 maart kreeg Matthijs van Gelder een boeket bloemen overhandigd door zijn vriendin Marleen en zijn nichtje Lois.

Bert Visscher bedankte hem voor de 300 officiële wedstrijden die hij voor Heren 1 heeft gespeeld.

Matthijs zijn staat van dienst is natuurlijk veel groter wanneer je ook oefenwedstrijden en de wedstrijden voor andere teams en niet te vergeten zijn wedstrijden als jeugdspeler meetelt. Maar 300 wedstrijden, alleen voor Heren 1, is zeker het memoreren waard.

ASC '62 dames 1 op koers?

Het winterstopprogramma voor Vrouwen 1 was rijkelijk gevuld met wedstrijden en trainingen en aansluitend waren we natuurlijk volop present bij de nieuwjaarsreceptie en kon er ook nog worden deelgenomen aan het alom bekende ASC'62 darttoernooi. De praktijk was echter wat weerbarstiger. Gebrekkige communicatie en een tekort aan speelsters binnen de gehele vrouwenafdeling zorgde ervoor dat we maar één oefenwedstrijd hebben kunnen spelen.

Algemeen beeld voor mij is dat we binnen ASC'62 nog niet gewend zijn dat het 1e vrouwenelftal een prestatieelftal is. De vrijblijvendheid moet er langzamerhand af. Hiervoor moet er zeker nog wel wat water door de Vecht vloeien. Gezelligheid en prestaties gaan wat mij betreft hand in hand.

De oefenwedstrijd tegen FC Ommen werd met scepsis benaderd. Waarom spelen we tegen de koploper van de 2e klasse nu we zelf bijna onderaan staan in de 3e klasse? Met een enigszins andere speelwijze hebben de dames

echter laten zien dat ze prima kunnen voetballen. In een gelijk opgaande strijd werd het uiteindelijk terecht 1-1.

Gedurende de winterstop zijn we constant aan het trainen op nauwkeurigheid, veel bewegen, niet reageren opmaar vooraf scannen en handelen. De vrouwen worden inmiddels gek van partijvormen met 2 of 3 maal raken maar het heeft het gewenste resultaat.

Op 1 februari startten we de competitie met een wedstrijd tegen de nummer laatst; Hulzense Boys. Het eerste kwartier hebben we het lastig met de lange ballen die we steeds maar terugkrijgen maar door de rust te bewaren en te blijven voetballen winnen we volledig terecht en nog enigszins geflatteerd met 3-1.

Op 8 februari staat de uitwedstrijd tegen Den Ham op het programma. Bij Den Ham trainen ze waarschijnlijk op het geven van de lange bal want dat is wat we steeds om onze oren krijgen.

Net als in de thuiswedstrijd proberen we ertegen te voetballen maar dit lukt ons onvoldoende. We zijn echter effectief in de afronding en gaan met 1 punt naar huis toe, eindstand 2-2. Onze Indy arriveert om 12.30 uur thuis van een weekje skiën en staat twee uur later op het veld. Aan het eind van de wedstrijd is ze volledig gesloopt maar dit laat wel zien dat er langzaam wat verandert. We laten elkaar niet zitten maar zijn er voor elkaar.

Op 15 februari geeft WVF op Insta aan dat ze niet hun beste dag hadden. Dat klopt inderdaad maar wat ze vergeten waren om te benoemen is dat wij hier de oorzaak van waren. Met goed voetbal en een coach die rustig achteruit kan leunen, spelen we WVF vrij gemakkelijk van de mat. Backs komen langzaam op, het balletje gaat rond en conditioneel staan we er goed op, uitslag 2 - 1.

Yinthe Pruij van MO20 speelt de tweede helft van deze wedstrijd vrij en onbevangen mee en heeft laten zien dat ze toe is aan een volgende stap. Goed voorbeeld doet goed volgen luidt het spreekwoord/gezegde. Danielle speelt deze wedstrijd niet haar beste wedstrijd maar is er 'gewoon' nadat ze op zaterdagochtend thuiskomt van een week skiën.

"Egbert we spelen toch niet op 1 maart een oefenwedstrijd? Je weet toch wel dat het carnaval

is....." De dames mochten in het carnavalsweekend gewoon in de wei staan tegen 2e klasser Genemuiden en dat hebben ze ondanks, voor sommigen een korte nacht, heel goed gedaan. We komen eigenlijk niet in de problemen en winnen met 1-0. Daarna vluchtten enkele dames direct naar het zuiden van het land om verkleed bier te gaan drinken. Daarnaast was het mooi om te zien dat er vier meiden van MO20 op de bank zitten zenuwachtig te zijn en later zelfs aan spelen toekomen. Goed gedaan meiden!

Op 6 maart spelen we tegen koploper Berkum en als de selectie al smal is en enkele dames een weekend weg zijn, er twee op de dag zelf aangeven toch niet te kunnen spelen door ziekte en je dus meiden van MO20 in de basis moet zetten, dan weet je dat het lastig wordt. Berkum is beter en we dreigen na de 1-0 te worden weggespeeld. Maar wat is het dan prachtig dat de vrouwen met elkaar weer opstaan, gaan vechten en we eigenlijk met een kater van het veld gaan want er lagen ondanks alles kansen op een punt. Met een volledige selectie hadden we gewoon gewonnen van dit Berkum en dat gevoel overheerst.

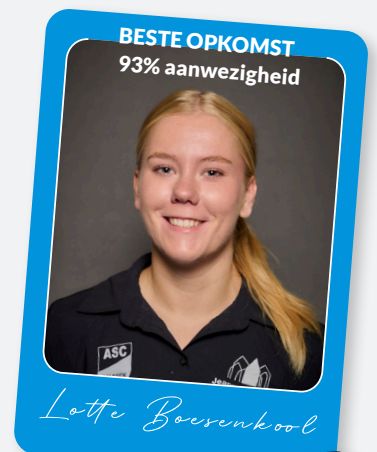
De meiden van MO20 (Merlin, Iris, Isa en Jasmijn) valt totaal niets te verwijten want ze hebben naar behoren gespeeld en ze hebben nu ervaring opgedaan wat het is om tegen een goede tegenstander te spelen. Deze ervaring kunnen ze nu weer meenemen richting MO20.

- Egbert Bos | Trainer vrouwen 1

Conclusies tot nu toe:

- Conditioneel gaat het goed, we zijn inmiddels tegenstanders de baas op dit gebied.
- De basis is smal en het besef moet er komen dat je niet zomaar een weekend kunt overslaan (is groeiende).
- Geen competitiewedstrijd? Dan staat er een oefenwedstrijd gepland.
- Vrouwen 1 is het vlaggenschip van de vrouwenafdeling en dat besef moet groeien bij ASC'62.
- Door skiën/griep/werk en een smalle selectie is de trainingsopkomst wat gedaald naar 72%. Maar we hebben natuurlijk onze rots in de branding, Lotte Boesenkool. Ze is er nagenoeg altijd (93% aanwezigheid) en is daarnaast meedogenloos iedere spits de baas.
- En dan is er ineens een nieuwe linksback: Kim Diepman kwam na de winterstop over van Vrouwen 3 en past zich moeiteloos aan. Leert iedere wedstrijd en staat daar ook voor open.

Op naar een top 5 positie!!

Column

Henk-Otto

Tijdrekken

Onlangs kwam de IFAB met een nieuwe spelregel. Om het tijdrekken tegen te gaan krijgt een ploeg volgend jaar een corner tegen als een doelman de bal langer dan acht seconden in zijn handen houdt. Daarbij zal de scheidsrechter de laatste vijf seconden op de hand meetellen, iets dat we al kennen van het zaalvoetbal.

Ik vind dit een goede regel en wel hierom (zo zou Cor van der Laak zeggen): De huidige regel van zes seconden wordt te weinig, zeg maar gerust helemaal niet, gehandhaafd. Een sanctie moet namelijk, wel in overeenstemming zijn met het vergrijp, en de huidige straf, een indirecte vrije trap tegen, is gewoon te zwaar. Ook is zes seconden vrij krap en vanaf wanneer precies begin je te meten? Wat als de keeper op de grond ligt? En wat als er nog aanvallers hem hinderen bij het uittrappen? Dan moet je dat hinderen weer bestraffen terwijl je juist het tempo in de wedstrijd wilt houden. Daarom geeft niemand nog een indirecte vrije trap en helemaal niet al na zes seconden.

Ik heb het in eredivisie of Europees voetbal al jaren niet meer gezien. Het is daarmee een 'gewoonterecht' geworden: het is verboden maar het wordt toch toegestaan. Als jij als scheidsrechter er dan opeens op wilt handhaven dan haal je jezelf heel wat op de hals vanuit het oogpunt van wedstrijdmanagement. Dan heb jij het gedaan, al helemaal als die vrije trap erin gaat. Om de wedstrijd te managen doe je er daarom beter aan eerst een keer goed te waarschuwen, liefst voor iedereen goed zichtbaar. Optreden tegen tijdrekken doet namelijk, ook de scheidsrechter graag, alleen heeft hij zo weinig middelen. Met acht seconden is er net wat meer speling gekomen en het meetellen op de hand is zo'n waarschuwing waarover ik sprak. Ten derde is de sanctie, een corner, minder zwaar dan een indirecte vrije trap die per definitie in het strafschoopgebied is.

Cruciaal is nu hoe deze nieuwe regel zal worden ingevoerd en hoe mijn collega's zich hieraan gaan houden. En hoe het op TV door keepers, scheidsrechters, commentatoren en analisten wordt beoordeeld. Doen we het strak, dan kan zo'n regel snel een gewoonte worden, dat was met 'de terugspeelbal' ook zo. Laat je het verslonzen dan houdt straks niemand zich eraan, net als nu. Wat blijft is de onduidelijkheid als de keeper nog op de grond ligt of als er nog aanvallers hinderlijk in de weg lopen.

Dat is vrijwel niet in regels vast te leggen, en blijft dus 'ter beoordeling van de scheidsrechter'. Maar juist hier komt de kracht van dat meetellen op de hand (in de lucht) helemaal als je de keeper hier al een keer voor hebt gewaarschuwd.

Om het tijdrekken verder tegen te gaan liggen er nog wel wat meer opties open. Zo pleit ik al langer om de te traag genomen inworp de andere kant op te geven, ook een relatief kleine sanctie die wel werkt. Verder erger ik mij steeds meer aan het tijdrekken bij de cornervlag. In diverse andere sporten zijn er wel regels tegen een dergelijk passieve strijdhouding ('een rolletje wegens passiviteit'). Ook heeft het voetbal zélf tijdrekken mogelijk gemaakt door bij de doeltrap toe te staan dat de keeper de andere zijde van het doelgebied opzoekt.

Daarmee zit ook mijn tweede column er alweer op. Ik zou het nog wat kunnen rekken, maar daar ben ik niet van.

Anne in Zuid- en Midden-Amerika

ASC'ER OP STAP

Aan het begin van dit voetbalseizoen droeg Anne van den Top haar taken als bardienst-coördinator voor onbepaalde tijd over aan Carlijn van Gelder. Dat deed ze niet omdat de zoektocht naar vrijwilligers haar te veel geworden was. Nee, Anne had besloten meer van de wereld te willen zien en stapte op 9 september 2024 in het vliegtuig naar Peru, om daar haar reis door Zuid- en Midden-Amerika te beginnen.

Ondertussen is Anne aangekomen in Costa Rica. Maar op de weg daar naartoe beleefde ze ontzettend veel leuke avonturen. Zo gleed Anne in Peru van de zandduinen met een zogeheten 'sandboard'. Beklom ze in Bolivia de Huayna Potosi, een berg van meer dan 6000 meter hoog! Dook ze bij de Galapagoseilanden tussen de roggen en haaien. Ving ze piranha's uit de rivieren van Ecuador en danste ze de salsa in Colombia. Bekijk vooral de Instagram-pagina van Anne als je hier meer van wilt zien! Ondanks al deze fantastische avonturen mist Anne het voetballeven bij ASC'62 wel een beetje. Vooral toen ze op social media de berichten van de activiteitencommissie langs zag komen, verlangde ze wel weer naar een feestje in het clubgebouw met allemaal leuke, bekende mensen. Gek genoeg mist Anne ook de droge bolletjes met kaas, die elke week weer met veel liefde door de zaterdagochtendploegen klaargemaakt worden. Het brood daar moet dan wel héél vies zijn...

Om toch nog een beetje in de voetbalsfeer te blijven, trapt Anne af en toe een balletje. Bijvoorbeeld in de Ecuadoriaanse modder. Ook bezocht Anne al meerdere voetbalwedstrijden. De wedstrijd die er voor haar echt uitsprong was de WK-kwalificatiewedstrijd tussen Bolivia en Colombia. Om het de tegenstanders zo moeilijk mogelijk te maken speelt Bolivia tegenwoordig zijn wedstrijden in het Estadio Municipal de El Alto, vlakbij de hoofdstad La Paz. Dit stadion bevindt zich op ongeveer 4000 meter hoogte. Uit eigen ervaring vertelt Anne dat sporten op die hoogte, met zo weinig zuurstof, erg uitputtend is. Bolivia won deze wedstrijd dan ook, ondanks dat Colombia op papier een veel beter elftal heeft en Bolivia na twintig minuten met tien man kwam te staan, met 1-0.

Ook in Colombia wilde Anne een voetbalwedstrijd bezoeken. Vlak voordat er afgetrapt zou gaan worden, kreeg het publiek de mededeling dat de wedstrijd niet door zou gaan. De reden hiervoor bleef lang onduidelijk. Wat bleek, voorafgaand aan de wedstrijd werd de spelersbus van de tegenpartij bekogeld met stenen. Hierbij raakte de keeper gewond en er was geen reservekeeper meegekomen. Niet wetende dat er een uitermate getalenteerde oud-ballenvanger van ASC'62 Dames 1 op de tribune zat - die vast en zeker wel even in zou willen vallen - werd besloten de wedstrijd af te gelasten.

Eigenlijk was het idee van Anne om zes maanden weg te blijven. De goede rekenaars zullen al berekend hebben dat die zes maanden er ondertussen al opzitten. Echter, toen Anne vanaf het strand zag dat de mensen in Nederland nog in hun winterjas rondliepen, besloot ze er toch nog een paar maanden bij aan te plakken. Ze verwacht in mei weer in Nederland te zijn. Precies op tijd om het laatste en misschien wel het mooiste feestje van dit seizoen mee te maken: De seizoenafsluiting op 17 mei. We zien je daar graag, Anne!

Lief en Leed

In deze editie van de rubriek het verhaal over Derk Jan Dekker, een man met een grote staat van dienst binnen ASC'62. Jarenlang was hij in verschillende functies actief, van speler tot trainer en alles daartussenin. Vijftien jaar geleden werd hij onverwachts geveld door een herseninfarct. Zijn verhaal leest als een klassiek rise and fall-scenario, maar hoe kijkt hij er zelf op terug? Hoog tijd om het hem te vragen.

Bij binnenkomst ligt de tafel al bezaaid met papieren, alsof hij zijn herinneringen heeft uitgelegd als een tactisch strijdplan. De koffie is warm, zijn vrouw kijkt geamuseerd toe vanaf de bank. „Alles op papier, dan vergeten we niks,” zegt hij. Dekker neemt een slok koffie en leunt even achterover. „Moet je weten,” begint hij, „voor zo'n gesprek moet ik een dag rust nemen. Anders red ik het niet.” En zo gaan we terug naar de velden waar het ooit begon: de opkomst, de hoogtepunten, en uiteindelijk de klap die alles veranderde.

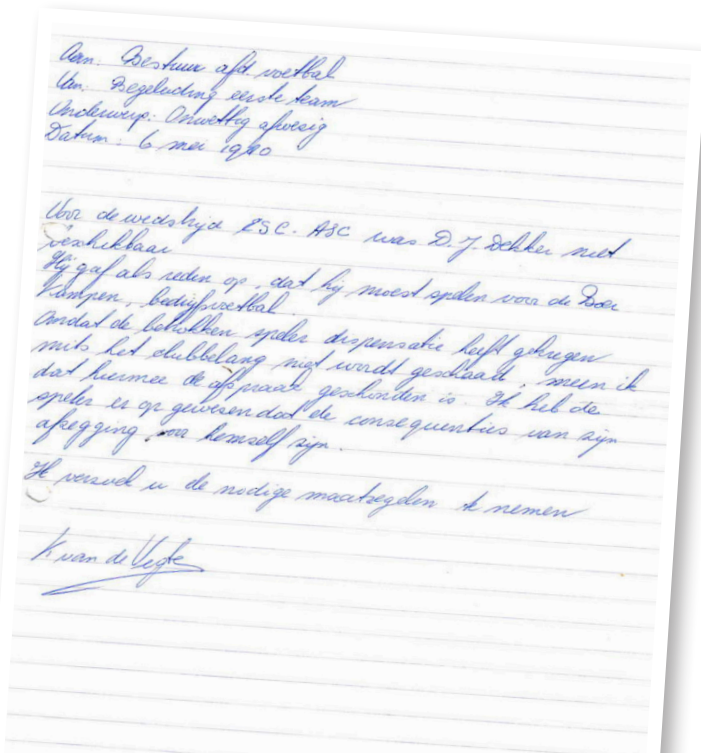
Voordat er gevoetbald kon worden, moest er gezwommen worden. Zo ging dat eind jaren zestig. Eerst je zwemdiploma halen, dan pas het veld op. Toen dat eenmaal gelukt was, begon het echte werk. Op straat, op het veldje, met een versleten bal en een paar buurjongens die hetzelfde droomden. Een natuurtalent was hij niet, maar hij keek en hij leerde. Vooral van Epi Drost, die met z'n ongekend kalme spel bij FC Twente liet zien hoe je een verdediging moest leiden.

Derk Jan Dekker

Zelf stond de clubman ook altijd achterin, als laatste man. Tot en met de A-junioren hield hij stand, maar daarna kwam een kort einde aan zijn voetbalcarrière. Een paar jaar later begon het toch weer te kriebelen toen Gait Borger bij hem aanklopte met de vraag of hij weer wilde voetballen. „Zo ging dat nog in die tijd, en dus stond ik weer op het veld. Eerst het tweede, later het eerste, onder trainer Hilberts.” Zijn debuut was meteen memorabel met een kopbal terug vanaf eigen 16. „Bert Spies was keeper, maar we waren nog niet ingespeeld dus de bal belandde in eigen goal”. Het begin in de selectie werd nog wat roziger. Deelname aan een bedrijfstoernooi werd hem niet in dank afgenomen door het ASC-bestuur, dat hem prompt een wedstrijd verbande. „Zij vonden mijn kopballen waarschijnlijk een groter risico.”

Al snel kreeg hij verkering met Clara, en toen ze trouwden, werden de hele selecties van heren 1 en 2 uitgenodigd voor het feest. Daarna was het echter klaar bij ASC'62. Niet vanwege een gebrek aan inzet, maar door de harde economische werkelijkheid van de jaren tachtig. De crisis drukte zwaar op alles en iedereen. Werk ging voor het spel, en hij had het geluk dat hij een baan kreeg in de supermarkt. Wat begon als een noodzaak, werd een carrière.

Hij werkte hard, groeide in zijn rol en schopte het uiteindelijk tot bedrijfsleider. Voetbal moest een stap terugdoen, maar een stabiele toekomst was verzekerd.

Zo kwam de zaterdag bij ASC'62 ten einde en volgde een overstap naar de zondagclub SVD. „Het begon lekker, de overschrijving werd te laat ingediend zodat ik het eerste half jaar niet mocht voetballen”. De klik bleef uit, en na vier jaar werd de keuze gemaakt om terug te keren naar ASC'62. „Blijkbaar zit het blauw-witte bloed toch dieper dan ik dacht,” reageert de oud-verdediger desgevraagd. „Bij de lagere senioren werd niet alleen afgebouwd, maar vooral veel gelachen.”

De goedlachse ASC'er, inmiddels vader van vier kinderen, had altijd een liefde voor het voetbal. Zijn zoon Tom kreeg de kans om ook te voetballen, en dit markeerde het begin van een nieuwe fase in Dekkers leven. Hij verruilde zijn voetballende carrière voor die van jeugdtrainer bij de plaatselijke club. Dit was het startpunt van een hele nieuwe carrière als trainer.

Niet alleen Tom, maar ook zijn dochters kozen voor voetbal en al snel werd Dekker ook hen trainer. Hij groeide mee met het team, dat uiteindelijk uitgroeide tot een dameselftal. Onder zijn leiding werden er bekerfinales en kampioenschappen behaald. Het was altijd groot feest, met passie en plezier als de belangrijkste P's. De discussie of je als vrouwentrainer wel serieus genomen wordt, zoals onlangs besproken in een talkshow over de opvolging van Andries Jonker, wuift hij lachend weg. „Onzin. Die dames waren altijd gedisciplineerd en deden precies wat ik vroeg. Dat kon je van de mannen niet altijd zeggen!” Met dames 1 werd de trainer van weleer uiteindelijk kampioen, waarbij hij veel steun kreeg van Fenna en Nico Borger, die hem in de training en het coaching proces bijstonden.

Maar het leven was niet alleen maar rozengeur en maneschijn. De bedrijfsleider werkte hard, en de combinatie van een drukke baan op zaterdag en zijn verantwoordelijkheden als trainer zorgde ervoor dat hij weinig rust kreeg. Het moest wel misgaan. Op 21 december in 2010, de donkerste dag van het jaar, werd het voor Dekker nog net iets donkerder.

Gelukkig geen trappen in huis, dus zijn gezin vond hem snel en schakelde hulp in. De ambulance arriveerde, maar voordat hij werd meegenomen, werd eerst het hele protocol afgewerkt. „Vragen, lampjes in zijn ogen, knijpen in zijn handen... terwijl we allemaal al wisten dat hij naar het ziekenhuis moest,” aldus zijn vrouw. Daar werd bevestigd wat ze eigenlijk al vermoedden: een herseninfarct, veroorzaakt door een bloedpropje. Bloedverdunners moesten het oplossen, maar het duurde langer dan gehoopt voordat hij er echt bovenop kwam.

Een lang revalidatietraject lag in het verschiet. Zijn tijd als trainer was in één klap voorbij, net als zijn werk bij de supermarkt.

In plaats van op het veld of in de winkel, bracht hij zijn dagen door in De Vogellanden. Hier begon alles weer van voren af aan: leren lopen, leren praten, leren bewegen. Af en toe mocht de filiaalchef naar huis, en dat waren momenten die hem op de been hielden. „De eerste keer dat ik thuis mocht komen, was op een verjaardag,” herinnert hij zich. „Maar volgens mij was de hond daar nog het meest blij mee.”

Het was vooral wennen aan de nieuwe situatie. Gelukkig voelde Dekker zich gesteund door de vele kaarten en berichten die hij kreeg. Ook de muziek van de Blauband bood troost. Vooral het ontroerende levenslied van volkszanger Rik Hogenkamp, 'Niet Alleen', wist hem telkens diep te raken.

Het herstel verliep niet zonder tegenslagen. Zo belandde hij op een dag met fiets en al in de sloot, tot grote schrik van zijn begeleiders, die gelukkig snel ingrepen. Alsof dat nog niet genoeg was, kreeg hij later ook nog een bloedvergiftiging in zijn been. De pijn was heftig, maar gelukkig waren de artsen er op tijd bij.

Fysiek is niet alles meer zoals het was, maar de maandagochtendploeg is een mooie manier om bezig te blijven. „Dat past me wel, lekker onder de mensen en geen druk.” Een functie als technisch coördinator bleek toch niets. „Mijn hoofd werkt niet meer zoals vroeger, en al dat plannen en overleggen is me gewoon te veel.”

Lief en Leed – dat is de naam van deze rubriek. Maar voor Dekker bracht 2024 vooral leed. Eerst het verlies van zijn kleinkind Mees, een paar dagen later het hartverscheurende afscheid van Noor, die na 21 weken zwangerschap levenloos werd geboren. Verdriet dat nog elke dag voelbaar is. In de huiskamer staan een foto en kaarsen op het dressoir als een stil eerbetoon aan wie er niet meer zijn. Toch blijft de kracht aanwezig, een steunpilaar voor familie en vrienden, ook al voelt alles anders. En de steun werkt twee kanten op, want wekelijks ervaart Dekker hoeveel mensen nog aan hem denken, iets waar hij ontzettend dankbaar voor is.

DE ASC'ER

Naam:

Janneke Stokvis-Land

Geboortedatum en waar?

6 November 1961 aan de Rietmansweg in Dalfsen.

Hoe ziet uw thuisfront eruit?

Getrouwd met Jan, twee zonen Arjen en Robbin met vriendinnen en één kleindochter.

Hoelang bent u lid van ASC'62?

Vanaf 1972. Een half jaartje ertussenuit omdat we een vriendinnenclubje op de zaterdagmorgen hadden maar al snel weer terug.

Hoe ben je bij de sport voetbal gekomen?

Ik voetbalde als klein meisje altijd al met de buurjongens en buurmeiden. Toen begon ASC'62 met damesvoetbal en mocht ik lid worden. Mijn drie zussen gingen ook op voetbal, daarvan is alleen Dini blijven voetballen.

Was het in die tijd lastig om als meisje te gaan voetballen?

Nee hoor. Alleen jammer dat ik nog niet direct competitie mocht spelen omdat ik te jong was. Je moest veertien zijn om bij de dames te spelen maar ik zat toch bij het elftal dat in seizoen '74-'75 kampioen werd!

Wat is de leukste ervaring die je hebt meegemaakt met ASC'62?

Natuurlijk twee kampioenschappen en nog heel veel andere leuke dingen zoals sinterklaasfeest, toernooien in Amsterdam, barbecues, enz enz.

Hoe ziet jouw voetbalcarrière eruit?

Altijd in Dames 1 gevoetbald. Jaren in selectie van Zwolle gespeeld en één wedstrijd met elftal van Oost-Nederland tegen het Nederlands dameselftal gevoetbald.

Wat vind je leuk aan al het vrijwilligerswerk dat je voor ASC'62 doet/hebt gedaan?

Nu doe ik alleen nog bardienst op zaterdagmorgen en -middag, erg gezellig altijd. Ik heb jaren in de redactie van De Treffer gezeten. Getypt, inbinden. Het waren hele gezellige avonden. Ook heb ik in de activiteitencommissie gezeten. Seizoensafsluitingen, buitenlandse toernooien, sinterklaasmiddagen organiseren. Toen waren er nog niet zo veel feesten als nu, maar niet minder gezellig! Ook ben ik een paar jaar trainster en/of leidster geweest van de teams waar Arjen en Robbin in voetbalden. De vraag is "wat vind je leuk aan...": de gezelligheid dus.

Hoe ziet jouw werkcarrière eruit?

Ik ben begonnen op het hoofdkantoor van de Aldi en nu werk ik nog 15 uur bij het sorteercentrum van PostNL.

Heb/had jij meerdere hobby's naast voetballen?

Toen ik jong was alleen maar voetbal. Nu tennis en padel ik en lees ik graag een boek.

Wat was uw favoriete plekje in het veld?

Laatste man...vrouw dus.

Wat is iets waar je goed in was op het veld?

De buitenspelval liep altijd goed.

Welke veranderingen bij ASC'62 zijn je altijd bijgebleven?

Eigenlijk niet zo veel, het blijft een gezellige vereniging.

Wat voor quote/spreuk zou je graag willen delen met de leden van ASC'62 en daarbuiten?

Niemand heeft tijd, maar iedereen kan het maken.

Wil je verder nog iets kwijt over jezelf, ASC'62 of iets anders?

Mijn voetbaltijd was ontzettend gezellig! We hadden jaren een heel fanatieke groep van leuke meiden bij elkaar die vooral onder de bezielende leiding van Johan van der Stouwe heel veel succes heeft behaald en heel veel lol heeft gehad. Ik wens dat iedereen later zo kan terugkijken op zijn/haar voetbalperiode!!

Held van de maand

Erwin van Veen

Met de twaalfde man worden doorgaans de supporters van een voetbalclub bedoeld die onvoorwaardelijk loyaal zijn aan hun vereniging. Ze staan achter de omheining en proberen hun favoriete ploeg naar voren te stuwten. Bij een doelpunt wordt gejuicht, bij een tegentreffer hard gemopperd. Maar hoe desastreus een wedstrijd of seizoen ook verloopt, de steun voor de club zal altijd blijven.

Soms krijgt de twaalfde man een wat al te letterlijke betekenis. Dit keer in de goede zin van het woord, wanneer op een zaterdagmiddag het achtste team zich voorbereidt op haar wedstrijd tegen sv Nieuwleusen (3-3). Op het trainingsveld naast veld F, waar op dat moment net het tweede herenelftal in een hevige strijd om een periodetitel is verwickeld.

Het laagste elftal van ASC'62 neemt zichzelf bijzonder serieus en probeert het bedachte aanvalsspel al tijdens de warming-up in gang te zetten. Met een splijtende opbouw van achteruit wordt de diepe spits gezocht. Die kaatst op de mee opgekomen middenvelder om vervolgens met een schuine pass door de half-spaces de wingback aan het werk te zetten. Die stomen op de oefenweide op.

Enmaal bij de achterlijn volgt de voorzet, terwijl de van links getordeerde buitenspeler en de gevaarlijkste aanvaller de looplijnen op elkaar hebben afgestemd. Dan is het alleen nog een kwestie van intikken, zo lijkt het, om op die manier de voorbereiding goed af te sluiten en geprepareerd aan het duel te kunnen beginnen. Geen lange bal, shag of oeverloos rekken voor Heren 8 in aanloop naar een wedstrijd.

Maar, Erwin van Veen (37) denkt er anders over en besluit het tweede elftal een handje te helpen. Met een enorme boog rost hij namens Heren 8 de trainingsbal over het hoge hekwerk richting het kunstgrasveld, waar de ploeg van Tristan Breukelman net de bevrijdende 3-2 maakt. Herstel: denkt te maken. Descheidsrechter fluit vanwege de twee ballen die in het veld liggen af en weg zijn de periodetitel, de drie punten en het groots opgezette feest voor heel de vereniging, tot diep in de nacht. Bedankt!

Het tweede zal nu nog minstens één wedstrijd moeten winnen om zich te plaatsen voor de nacompetitie. Dat lukt uiteindelijk, waarbij Van Veen er met zijn wilde schot over het doel hoogstpersoonlijk voor heeft gezorgd dat de scherpte niet is verdwenen. Clublievede ten top, en het ultieme voorbeeld van een twaalfde man. Vandaar dat Erwin van Veen dit keer is verkozen tot 'held van de maand'.

Held

De rechter tegen voetbalsupporter Bernard: 'U blijft er dus bij dat u scheidsrechter Serdar enkel met tomaten naar het hoofd hebt gegooid?' Voetbalsupporter Bernard: 'Jazeker, edelachtbare.' Rechter: 'Hoe verklaart u dan die bulten op het hoofd van scheidsrechter Serdar?' Voetbalsupporter Bernard: 'Het waren tomaten in blik, edelachtbare.'

Tijdens een excursie bezoekt een klas schoolkinderen een politiebureau. Arjan ziet op het prikbord de foto's van de meestgezochte misdadigers. Hij wijst er een aan en vraagt nieuwsgierig: "Is die echt gevaarlijk?" "Ja Arjan, nou en of", antwoordt de politieman. "Onze rechercheurs zijn al acht maanden naar hem op zoek." "Waarom", zegt Arjan betweterig, „hebt u hem dan niet gearresteerd toen die foto werd genomen?"

Moppen trommel

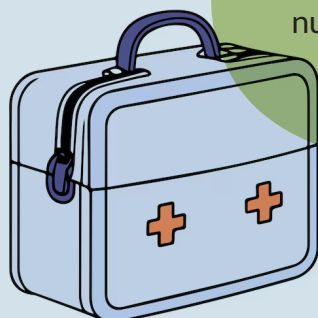
Postbode Alex gooit al jaren brieven in de bus, waarop buschauffeur Freddy zegt: 'Hé, hou daar eens mee op!'

Werner tegen een Spanjaard met een hele mooie PowerPoint-presentatie: 'Buenos días.'

Bart zit aan de bar: 'Ik mag van de dokter maar één glas bier per dag drinken. Ik heb nu zeven verschillende dokters.'

Waar is de bal?

Weet jij onder welk wit bolletje de bal zit? Mail naar mediateam@asc62.nl en win!

LIJNPUZZEL

Oh, nee! „Lejo, Lejo, heb jij verstand van telefoons? Ik ben de kaartjes voor het optreden van The Smashing Pumpkins kwijt. Kun jij me helpen?” Maar hoe goed Van Dommelen (rechts) ook in het toestel zoekt, ook hij heeft maar weinig kaas van clouds, wallets en mobiele back-ups gegeten. Jos Klaassen zit nu goed in de penarie, want wat heeft hij een zin in het optreden van zijn favoriete alternatieve rockband. Dat begint al om 19.30 uur.

Van Dommelen legt zijn shag aan de kant, terwijl Klaassen zijn flesje bier even laat voor wat het is. „Ik weet toch zeker dat ik ze heb opgeslagen”, zegt de laatste. „Maar misschien hebben we wifi nodig”, oppert de ander. Na wat gehannes, waarbij het duo bijna drie keer de verkeerde pincode heeft ingetoetst hebben ze er genoeg van. Het online bestellen van de kaartjes was al een hele opgave, maar dit is een brug te ver. „Dan gaan we wel een broek kopen in Zwolle.”

Dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn! Kun jij Jos (en Lejo) naar het concert van The Smashing Pumpkins helpen? Stuur het goede antwoord in naar mediateam@asc62.nl en win.

Fußball puzzle woordzoeker

In dem folgenden Rätsel findest du deutsche Fußballbegriffe. Die restlichen Buchstaben bilden einen weiteren bekannten deutschen Fußballbegriff. Senden Sie die richtige Antwort an mediateam@asc62.nl und gewinnen Sie!

ABSEITS
ABWEHRSPIELER
BANANENFLANKE
BEINSCHUSS
DFB
DOPPELPASS
ECKE
EINWURF

FLUGKOPFBALL
HEIMSPIEL
MITTELSTURMER
NACHSPIELZEIT
PFOSTENSCHUSS
SCHWALBE
TOR
WECHSELN

R	E	L	E	I	P	S	R	H	E	W	B	A
S	C	H	D	T	A	D	E	D	E	U	A	T
S	C	F	O	E	I	N	W	U	R	F	N	H
E	B	R	L	A	B	S	E	I	T	S	A	A
N	K	D	A	W	E	C	H	S	E	L	N	L
L	E	C	S	S	C	H	W	A	L	B	E	I
S	T	H	E	I	M	S	P	I	E	L	N	V
S	S	U	H	C	S	N	E	T	S	O	F	P
O	L	L	A	B	F	P	O	K	G	U	L	F
T	I	E	Z	L	E	I	P	S	H	C	A	N
R	S	S	U	H	C	S	N	I	E	B	N	B
E	D	O	P	P	E	L	P	A	S	S	K	I
M	I	T	T	E	L	S	T	U	R	M	E	R

OPLOSSING

Keizer van het kassahokje:

'Alleen de verjaardag van mijn moeder gaat voor'

'Ik zit in clubgebouw', appt Geert Bruggeman op deze frisse zaterdagmorgen om 8.57 uur, zonder een lidwoord te gebruiken. Het koffiezetapparaat van ASC'62 heeft dan net zijn eerste maalronde gemaakt. De eigenlijke afspraak staat voor drie minuten later, maar het ongeduld dringt zich op, omdat hij zijn visie maar al te graag voor het voetlicht wil stellen. En hij heeft de tijd.

Coaches trainen op looplijnen, medici op het leggen van drukverbanden, maar Bruggeman (61) heeft zo zijn eigen routines in te slijpen. Hij is nu zo'n drie seizoenen onderweg, maar daarin heeft de keizer van het kassahokje van zijn manschappen een geoliede machine gemaakt. Een korps van kaartjesverkopers, met Bruggeman als kolonel die op zaterdag de koers bepaalt. Dan rinkelt het.

„Ik werk met een roulatiesysteem”, dat benoemt de vrachtwagenchauffeur, die als meubilair van de club graag op datzelfde meubilair aan de bar zit. Een schematische optelsom volgt. „Vier groepjes van drie, waarbij iedere ploeg per seizoen drie thuiswedstrijden aan de beurt is. Maar als je dan goed rekent kom je op twaalf uit, en omdat het eerste elftal dit jaar in een competitie van veertien teams zit, zijn er dertien thuiswedstrijden. Dus neemt één groepje een extra thuiswedstrijd voor zijn rekening. Simpel, toch?”

Daar valt inderdaad geen speld tussen te krijgen, zoals dat ook geldt voor het verdere betoog dat volgt. Bruggeman vervult een niet te onderschatten functie binnen de club, omdat een voetbalvereniging als ASC'62 niet alleen op contributiegelden of sponsorinkomsten wil drijven, maar ook op andere manieren het hoofd boven water moet houden. „Met ons team halen we per seizoen toch zo'n 1.000 euro op.” Het drukt? „Tegen FC Ommen. Een derby.”

Tachograaf

De opbrengsten worden uiterst nauwkeurig bijgehouden, omdat die in een bepaald belastingsysteem verwerkt moeten worden. Met een tachograaf valt wellicht te knoeien, met de ticketinkomsten haalt Bruggeman het niet in zijn hoofd. „Bezoekers kunnen tegenwoordig ook pinnen, dus sjoemelen is er niet meer bij. We geven alles netjes op. Ik dacht overigens altijd dat de helft van de kaartverkoop naar het eerste elftal zou gaan, maar dat is niet het geval. We doen het allemaal voor de club.”

Voor ASC'62, de vereniging die bij Bruggeman, liefkozend tot 'De Brug' afgekort, al meer dan 53 jaar diep in het hart zit. „Vroeger mocht je pas voetballen vanaf je achtste, vandaar dat

ik even moest wachten voor ik het veld op kon." Echte sportieve successen volgen er in al die jaren niet, maar als de woorden van Bruggeman doelpunten voor ASC'62 waren, dan speelde de club stevast in de hoogste regionen. „De zaterdag is daarbij voor mij heilig. Onlangs vierde mijn moeder haar 92ste verjaardag, dus die wilde ik niet overslaan. Maar anders ben ik er. Altijd.”

Bruggeman is een fervent en begaafd golfspeler, maar ASC'62 is zijn handicap. „Dan vragen ze me voor een wandeling van 18 holes op de zaterdagmiddag. Maar dat gaat niet, want dan roept de club.” En zijn het andere rondjes die de klok slaan.

Op zo'n zaterdag is Bruggeman vroeg uit de veren en vinkt hij in zijn hoofd het vaste patroon voor de middag af. Is de sleutel van het kassahokje er? Is de betreffende ploeg op de hoogte? Wie is de tegenstander van vandaag? Zijn de ramen gelapt? Liggen de programmaboekjes klaar? Komen mijn instructies over?

Greep in de kas

De baas is scherp, zijn onderdanen niet minder. Bruggeman geeft later op de dag stevast de opbrengst door, maar toen dat onlangs niet door drie viel te delen, terwijl een kaartje 3 euro kost, werd hij hoogstpersoonlijk om opheldering gevraagd. In de regio gaat het regelmatig mis, soms met een greep in de kas tot gevolg.

Stamelend: „En dan eindigen wij met 50 cent achter de komma. Hoe dan? Ik heb er geen verklaring voor.” Stilte. „Echt niet.”

Hoe dan ook, Bruggeman heeft zijn voelsprietten binnen de vereniging uitstaan. En wanneer hij onlangs verneemt dat een competitiegenoot van ASC'62 op het eigen sportpark 5 euro per kaartje vraagt, zorgt dat op Gerner voor gemor. „Er lag vanuit verschillende leden een verzoek om ook hier de ticketprijzen te verhogen. Eenmalig.” En de opponent een koekje van eigen deeg te laten betalen. „Die wens heb ik bij het bestuur ingebracht.”

Niet omdat Bruggeman direct een voorstander is van de incidentele prijsverhoging, maar omdat hij het als zijn taak ziet dergelijke vergeldingsdrang aanhangig te maken. De clubleiding wuift het voornemen echter weg. „Omdat we ook vaste bezoekers hebben die geen lid zijn. Die worden dan eveneens gedupeerd.” En dat wil Bruggeman niet op zijn geweten hebben. „Want dan krijg je daar ongetwijfeld weer gedoe mee.”

Voor bekerwedstrijden wordt overigens geen tarief gehanteerd, omdat die inkomsten doorgaans gedeeld moeten worden met de tegenstander. Ook vrouwenvoetbal is gratis op Gerner te bezoeken, omdat Bruggeman verwacht dat bij betaalde toegang de toeschouwers wegblijven. Er is hem weleens gevraagd of hij met zijn legertje ook lootjes kan verkopen. „Gaan we niet doen“, heb ik gezegd. „Ik sta voor mijn mensen.”

Te vaak staan de kranten immers vol met artikelen over de afnemende mentale gesteldheid van de maatschappij. En de druk die de samenleving elkaar oplegt. De vrijwilligers die Bruggeman begeleidt hoeven niet bang te zijn dat ze een burn-out in worden gejaagd. Onder hem geen planningsafspraken, tussentijdse voortgangsgesprekken en ingewikkelde beoordelingssystematiek. „Wij evalueren vooral aan de bar. Wat gaat goed, wat kan beter?”

Potige kerels

Niet veel, hoewel Bruggeman het toe zou juichen wanneer het hoofdveld meer afgescheiden van de rest van het sportpark komt te liggen. „Nu heb je van die gasten die om het kleedkamergebouw lopen om zo gratis bij het eerste te kunnen kijken. Ongehoord.” Om dat te ondervangen richtte hij onlangs hoogstpersoonlijk een tweede toegangspoort in. Potige kerels houden wanneer het nodig is met natuurlijk overwicht de boel in het gareel.

De romantiek van het amateurvoetbal zal hij niet snel verloochenen. De tijd tikt door, maar wanneer ASC'62 ooit over mocht gaan op 'memberships', 'digital ticketing' en 'loyalty points' dan is voor hem de lol er gauw vanaf. Van papieren kaartjes, versgedrukte programmaboekjes en de kneuterigheid van een kassahokje gaat zijn hart daarentegen sneller kloppen. „Wordt het al te modern, dan kunnen ze wat mij betreft over de tafel kruipen. Maar dan stop ik.”

VEEL BELANGSTELLING VOOR EERSTE FUSIEBIJEENKOMST!

In een afgeladen clubgebouw van ASC'62 heeft de stuurgroep die de mogelijke fusie van SV Dalfsen en ASC'62 begeleidt een informatieavond gehouden. Tijdens de bijeenkomst gaven onder meer de werkgroepen die zich over technische voetbalzaken en clubnaam, kleuren en logo buigen tekst en uitleg. „Mooi om te zien dat leden van beide verenigingen direct met elkaar van gedachten wisselden.”

Werner Snel kijkt als voorzitter van de stuurgroep dan ook met een goed gevoel terug op de eerste van vier informatiebijeenkomsten die de komende maanden om en om bij ASC'62 en SV Dalfsen worden gehouden. Na een inleidend praatje waar hij nog eens het proces en het tijdsplan uitlegde - eind dit jaar een fusieplan, begin 2026 een stemming - nam de werkgroep technische zaken het over.

In een korte presentatie werd uitleg gegeven over de totstandkoming van het advies dat de werkgroep later dit jaar aan de stuurgroep zal geven. De stuurgroep neemt het advies wanneer dat klaar is tot zich en zal dat meenemen in de verwerking van het daadwerkelijke fusieplan dat ter stemming wordt voorgelegd.

Zo breed mogelijk

De werkgroep heeft als uitgangspunt dat de voetbalsport in Dalfsen zo breed mogelijk moet worden aangeboden, zo werd andermaal duidelijk. Dat gebeurt nu al, waardoor er voor veel voetballende leden op het gebied van sportbeoefening weinig zal veranderen. Dat geldt onder meer voor het walking football, de voetballers en de voetbalsters van Puur Dalfsen enook voor jeugdafdeling en de seniorenteams die niet onder de selecties vallen. Die laatste categorie kan in het geval van een fusie kiezen voor de zaterdag of zondag als vaste speeldag. In haar advies stelt de werkgroep technische zaken echter voor om voor de selectieteams de zaterdag als vaste speeldag te kiezen. Daarmee houdt de werkgroep rekening met de regionale en landelijke tendens binnen het amateurvoetbal, waarbij steeds meer zondagverenigingen de overstap naar de zaterdag maken.

Wel is het zo dat in het geval van een fusie de nieuwe vereniging afstapt van de principiële beginselen als zaterdagclub. Daardoor zou het met de ontwikkeling van het weekendvoetbal in het achterhoofd goed mogelijk kunnen zijn dat in de toekomst ook selectievoetbal op zondag wordt gespeeld.

Naam, logo, kleur

Na het technische gedeelte en een vragenronde gaf de werkgroep die over de clubnaam, - logo en - kleuren zullen adviseren het over. Vervolgens werd teruggeblikt op het ontstaan van FC Dalfsen, als gezamenlijke jeugdtaak van SV Dalfsen en ASC'62. In 2018 werd onder meer een oproep gedaan om een naam te bedenken. Daaruit is uiteindelijk FC Dalfsen uit voortgekomen.

Ook zijn toen kleuren van beide verenigingen naast elkaar gelegd en is uiteindelijk voor groen gekozen als hoofdkleur. Door de zwarte banen wordt die groene kleur versterkt, zo is de gedachte. Het logo is destijds ook ontworpen, waarbij de inkepingen aan de rand doen denken aan een voetbal. De werkgroep acht er waarde aan te geven dat naam, logo en clubkleuren toen niet 'zomaar' zijn gekozen.

Vandaar dat de werkgroep nu eerst wil peilen hoe gedacht wordt over de huidige naam, het logo en clubkleuren van FC Dalfsen. Afzonderlijk, waarbij elk aspect wordt meegenomen. De resultaten van een nieuwe peiling worden dan meegenomen als input voor het verdere traject.

QR-code

Om daadwerkelijk een mening te geven worden na de presentatie een flyer met daarop een QR-code uitgedeeld. Die komt uit op een website waar ingevuld kan worden hoe over naam, logo en clubkleuren wordt gedacht. Onderstaand vindt u de link om uw mening te geven. <https://www.toekomstvoetbalindalfsen.nl/peiling/>

Eind maart zal de werkgroep het net ophalen en de resultaten van de peiling meenemen in het verdere traject dat ook in dit geval tot een advies aan de stuurgroep moet leiden. Na enkele opmerkingen vanuit de zaal, waarbij leden van beide verenigingen ook hun gevoel konden overbrengen werd het officiële gedeelte afgesloten. De aanwezigen gingen daarna onder het genot van een drankje in discussie over de inhoud van de informatieavond.

De volgende bijeenkomst staat gepland voor woensdag 9 april 2025, aanvang 20.00 uur, bij SV Dalfsen. De derde informatieavond is op woensdag 22 mei 2025. Een datum voor de vierde bijeenkomst wordt later bekendgemaakt.

Barpersoneel gezocht!

We zijn dringend op zoek naar extra barpersoneel voor de bardiensten van 12:30 tot 17:00 uur op zaterdagmiddag. Momenteel zitten we erg krap qua aantal medewerkers en we zouden het enorm waarderen als we wat extra handen kunnen vinden om de middagen te versterken.

Ken je iemand die het leuk vindt om bardiensten te draaien? Laat het mij (Carlijn) dan weten! Alle hulp is welkom, dus schroom niet om iemand door te geven die interesse heeft. Je mag je uiteraard ook als groep aanmelden. Dus vraag je buurvrouw, buurman, vader, moeder, neef of nicht of wie, het maakt niet uit.

Zij krijgen hier een mooie vrijwilligersavond voor terug en jullie ook uiteraard!

Hoi, ik ben bijna iedere donderdag en zaterdag wel in het clubgebouw te vinden! Spreek mij gerust een keertje aan of stuur mij een berichtje!

Carlijn | 0640643125
Bardienstcoördinator ASC'62

VACATURE

KEEPERSTRAINER (m/v) VROUWEN ASC '62

Wat zoeken we?

Een enthousiaste keeperstrainer (m/v) voor onze vrouwenkeepers

Wanneer?

Eén keer per week op dinsdag of donderdagavond, tussen 19:00 en 20:30.

Waar?

ASC '62, Haersolteweg 10, Dalfsen

Wat bieden we?

- Een gezellige en ambitieuze vereniging
- Gemotiveerde keepsters die zich willen ontwikkelen
- Mogelijkheid tot ondersteuning en cursussen

Interesse?

Meld je aan of vraag meer info via Peter Stokvis, voetbalzaken@asc62.nl

VACATURE Verzorger (m/v) herenselectie

ASC is op zoek naar een **enthousiaste en betrokken verzorger** voor onze herenselectie.

Ben jij iemand met interesse in sportverzorging en blessurepreventie?

Wil je ervaring opdoen in een sportieve omgeving en werken in een gezellig team van verzorgers? Dan zijn wij op zoek naar jou!

Wat ga je doen?

- Begeleiden en verzorgen van spelers bij blessures en sport gerelateerde pijnklachten
- Tappen en masseren van spelers voorafgaand aan trainingen en wedstrijden
- Adviseren over blessurepreventie en herstel
- Werken in een team van meerdere verzorgers

Wat bieden wij?

- Een plek in een sportieve en gezellige club
- Mogelijkheid tot het volgen van een opleiding in sportverzorging
- Een afwisselende functie met veel contact met spelers en staf
- Een schema waarbij je in principe **één avond per week** en op **zaterdagen (om de beurt)** aanwezig bent

Wie zoeken wij?

- Iemand met interesse in sportverzorging (ervaring is een pré, maar geen vereiste)
- Iemand die graag werkt in een team en communicatief vaardig is

Ben jij of ken jij iemand die hier enthousiast van wordt? Neem dan contact met ons op!

Voor meer informatie of om je interesse kenbaar te maken, kun je mailen naar **Peter Stokvis**, voetbalzaken@asc62.nl of even langskomen op onze club.

We kijken uit naar jouw reactie!

CLUBGEBOUW

2.0 *Met dank aan alle vrijwilligers!*

Er is hard en lang aan gewerkt maar inmiddels voelt iedereen zich hier weer thuis.... Het begon allemaal met het idee om ook iets aan het clubgebouw te doen. De hal was gerenoveerd en eigenlijk kon het clubgebouw al heel lang een opknappbeurt gebruiken, de laatste 25 jaar was daar nauwelijks iets veranderd.

Aan leden en de teams werden suggesties voor veranderingen of verbeteringen gevraagd waar Eva Visscher een schets van maakte om deze later uit te werken. Eva presenteerde deze fraaie uitwerking op de ledenvergadering van november 2023 en op de ledenvergadering van februari 2024 werd het voorstel met een grote meerderheid aangenomen.

Interieur ontwerp

Eva Visscher Ontwerpt heeft in haar ontwerp functionaliteit, sfeer en moderne uitstraling perfect combineert. De veranderingen zijn zeker geen overbodige luxe en bij het doorvoeren van de plannen zal zeker rekening worden gehouden met materiaal/meubilair dat geschikt is voor hergebruik. Maar voor het er zo uit zou gaan zien als Eva in gedachten had moest er wel het nodige werk worden verzet.

De inrichtingscommissie bestaande uit Carlijn van Gelder, Jurrian Holsappel, Mark van Faassen, Lars Rijstenberg, Alex Scherpenkate, Bo Stokvis, Jop Westera en Esmee Wolters, had ook haar inbreng en ideeën en zo werd er een begin gemaakt aan de restyling van het clubgebouw.

Kartrekkers

In de zomer van 2024 werd er gestart waarbij de Beheerscommissie en de Maandagmorgenploeg van kartrekkers waren. Zij konden op hun beurt rekenen op de inzet van vele vrijwilligers die vele avonden en zaterdagen samen de handen uit de mouwen staken.

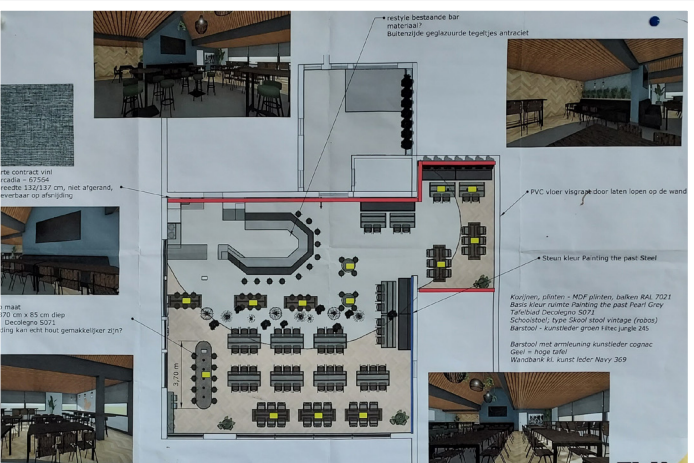
Het clubgebouw werd na de seizoenstart gewoon weer in gebruik genomen terwijl de werkzaamheden nog even doorgingen. Nu de werkzaamheden zo goed als af zijn is er een officieel momentje gepland op vrijdag 28 maart.

Openingshandeling

De Club van 62 overhandigt dan een cheque met de beloofde toezegging en vindt er een van openingshandeling plaats. Voor alle uitgenodigde vrijwilligers, de maandagmorgenploeg en de leden van De Club van 62 is er aansluitend een gezellige avond.

En niet te vergeten de sponsors

**AKO panel; Bartels Woningstoffering;
Buwie Glas en Schilderwerken; Dalhuisen Keukens;
Robos Contract Furniture; Roda Containers BV; Roessink
Kantoormeubelen; Schippers Bouwmaterialen; Van der
Vegt Interieurs; Hertog Jan Brouwerij; Vrumona BV.**

De door **Joop** beloofde fiets voor Danny

ASC '62 als eindstation voor Danny van den Meiracker

Tijdens de jaarlijkse Bingo Bango avond van december vorig jaar werd de Bingomolen even stilgelegd voor Joop Bekedam. Hij vroeg de aandacht voor een bijzondere transfer die hij had geregeld, hij ging Danny van den Meiracker een contract laten tekenen om in 2025 bij ASC '62 te gaan voetballen. Nu is het bij Joop altijd een verrassing wat hij uit zijn groene hoed tovert maar dit keer lijkt hij serieuze zaken te hebben gedaan.

Want op 1 maart jl. stond op de nieuwsite van RTV-Utrecht te lezen dat Danny zijn carrière gaat afbouwen en dat hij dat gaat doen bij ASC '62.

Met dat afbouwen is hij inmiddels begonnen. We kunnen hem zien meetrainen bij Heren 1 en in het komende

seizoen wellicht gaan genieten van mooie wedstrijdgoals door de stukadoor uit Utrecht die in Oudleusen is komen wonen.

Joop ontmoette Danny bij Mansier en maakte een praatje met hem, Sam Elst zat hier ook bij en hij heeft Danny uiteindelijk enthousiast gemaakt voor ASC '62. Na een paar bezoeken aan Gerner en het aanbod van Joop om een leenfiets voor hem te regelen maakte hij de overstap naar ASC '62.

Op zaterdag 15 maart maakte hij zijn entree in een officiële wedstrijd van Heren 3 tegen Berkum 7. De overwinning (0-6) was mede aan hem te danken door twee van deze goals voor zijn rekening te nemen.

Baarn - Danny van den Meiracker stopt met voetballen op topamateurniveau. De oud-spits van onder meer Spakenburg en IJsselmeervogels heeft zijn contract bij vierde divisionst VVOG ingeleverd, mede door blessureleed. Dat blessureleed achtervolgde hem grote delen van zijn loopbaan.

Van den Meiracker begon met voetballen bij SV Baarn in zijn geboorteplaats. FC Utrecht zag het talent van de jonge spits en haalde hem naar de opleiding, maar daar brak hij niet door.

"Een goeie spits en een etter in het veld. Hij scoorde makkelijk", herinnert Erik van der Meer zich, destijds de trainer van Van den Meiracker in de D-pupillen.

Loopbaan Danny van den Meiracker
2008-2012 Spakenburg
2012-2013 NEC
2013 -2015 FC Oss
2015-jan. 2017 Spakenburg
jan. 2017-2018 FC Lienden
2018-2022 IJsselmeervogels
2022-jan. 2024 Quick Boys
jan. 2024-juni 2024 IJsselmeervogels

Afgelopen zomer vertrok de spits naar VVOG in Harderwijk. Opnieuw geteisterd door blessures, dit keer de rug, leverde hij eind januari zijn contract in.

Van den Meiracker, die een eigen stukadoorsbedrijf heeft, verhuisde enkele jaren geleden vanwege het werk van zijn vrouw naar Dalfsen in Overijssel. Daar gaat de inmiddels 35-jarige spits afbouwen bij 3e klasser ASC '62. Zolang het lijf het houdt.

Bron: www.rtvutrecht.nl

Scan de QR-code om het hele artikel over Danny lezen.

Lees de nieuwsbrief via de QR-code!

Met ingang van deze Nieuwsbrief staat er op de voorpagina een QR-code. Ook kan je middels onderstaande QR-codes de eerdere exemplaren van deze jaargang Nieuwsbrieven bekijken. Veel leesplezier!

JANUARI | 2025

ASC '62 NIEUWSBRIEF

Hoofredactioneel Commentaar

Het nieuwe voetbaljaar is inmiddels alweer enkele weken onderweg en gezien de drukte op sportpark Gemer ligt 2024 al welvast een even gebieden. Het beer ventilerd over de velden, en na eerst de nieuwjaarsreceptie en daarna het startverhaal is de eerste ichte volle voetbalavond inmiddels weer afgerond. Competitiewedstrijden voor de meeste ploegen, anderen warmen zich nog op via oefenpotjes.

De metamorfose van het clubgebouw is tijdens de laatste weken van het vorig jaar zo goed als afgerond. De ichte flikkerklaarvernie, de gordijnen hangende en fraai foto's en ingelijste relikwieën doen het nostalgische hart harder kloppen. Nieuwheid en vijf en handen uit de mouwen, zoals het de vereniging kenmerkt. Een en ander werd onderhouden onderstreept met de hulding van jubilarissen. Bij elkaar opgeteld toch al gawe honderden jaren aan betrokkenheid.

Het mediatem van ASC'62 heeft eveneens stilgezeten en na de nieuwjaarsbrief van november ligt er nu een goednieuwe editie klaar. Met ruimte voor prapen en profien, maar ook verhalen om de mens achter het voetbalder. En tactische analyses, om het spelinzicht onder de leden te vergroten. Veel leesplezier!

Drie oud-Ommenaren

Jan Steen
Jan Wittenberg
Fred Lanjouw

Column

Herman Oosterhaar

En andere bekende rubrieken

De ASC'er op stap
Trainerspraat

C Redactie: Arjan Bosch, Niels Paanen, Leo de Harder, Frits Stokvis, Anous Uitslag

O Vormgeving: Carlijn van Gelder

F Fotografie: Mirna Nijenhuis, Kristiaan Gieszen, Eigen foto's

E Email: mediatem@asc02.nl

NB NOVEMBER

Scan mij!

September | 2024

ASC '62 NIEUWSBRIEF

Hoofredactioneel Commentaar

De zomer vakantie zit erop, maar zoals iedereen op sportpark Gemer kan zien hebben de leden van ASC'62 bepaald niet uitgeleerd. Tweeij speler en individuele basis, hun conditie en peil hebben, heeft het clubgebouw van de klinkerkant een metamorfose ondergaan. Nieuwmeublering, flikkerklaar, duurzame dimlampen, hoge tafels, frisse kleuren, maar ook uiterste gewaagdheid.

Ook is de hal weer gaan rollen, zoals Job Bos op deze voorpaginabrief laat zien. De speler van 2015 is aan een dubbel heug en met zijn rechterhand wijst hij zachtjes de weg. Of vooral de stap met een mogelijk beide in aanzicht toelating tot de twee moederverenigingen in Dalfsen! Die moelijke samenwerking houdt de gemiddelden nogal bezig en zal het komende seizoen veelbelovend op de agenda staan. In de bestuurskamer, maar ook aan de bar, ieder heeft recht op zijn eigen mening.

Het mediatem van ASC'62 heeft gemiddeld de nieuwjaarsbrief van welke nieuw leven in te blazen. En presentent deze eerste, herzuinde editie, waarin oude verhalen als Lief en Leed en De ASC'er in een frivole stijl zijn opgenomen. Maar ook is het wel en wee van verschillende teams te volgen, ontvoerd de hoofdtrainer van het eerste herentem, zijn visie en geeft Harmen Prins als baas van de schiedrechter een inkijkje in zijn wereld.

Genoeg om lekker na te zomen. Veel leesplezier!

In deze nieuwsbrief

Interview Harmen Prins

Nieuwe rubriek - ASC'er op stap
Met Goos Uitslag

En natuurlijk de bekende rubrieken
Lief en Leed, De ASC'er en de Held van de Maand

Heropening clubgebouw
Nog even, dan zijn de werkzaamheden in het clubgebouw afgerond. Medio oktober staat er een feestelijke opening gepland.

C Redactie: Arjan Bosch, Niels Paanen, Leo de Harder, Frits Stokvis, Anous Uitslag

O Vormgeving: Eva Heestbeek

F Fotografie: Mirna Nijenhuis, Eigen foto's

E Email: mediatem@asc02.nl

NB JANUARI

Scan mij!

November | 2024

ASC '62 NIEUWSBRIEF

Hoofredactioneel Commentaar

De '2' zit weer in de maand en dat betekent traditiegetrouw dat de blaasjes van de boom vallen, het duister iedere dag wat eerder daalt en de voetballenden op sportpark Gemer het zwaard te verdueren krijgen. Een vast patroon, zoals ook de verschillende teams van ASC'62 aan een eigen spelwijze blijven schaven.

Dat gaat doorgaan met horten en stoten, maar wie naar de verschillende ranglijsten kijkt mag concluderen dat het momenteel meer optaan dan vallen is. Meerdere seniorenteams vormen het klassement in hun competitie aan. Bovendien ligt voor het eerste herentem (na door een succesvol bekerbemoed de laatste weg naar Europa nog afbij open).

Maar voetbal is meer dan presteren alleen, en ook die beslotenningen hebben het clubveel binnen ASC'62 de laatste periode op de proef gesteld. Er is ruimte voor omde, zolang die maar binnen de perken blijft en de saamborigheid onbetroefd laat. De komende tijd zal er genoeg voor voor discussie overlijden.

Het mediatem volgt de ontwikkelingen dan weer op voet en dan weer vanaf de zijde. In de nieuwste nieuwjaarsbrief stelt Henk Otto Limburg zich voor als nieuwe columnist. Ook is er ruimte voor ASC'er op stap, het fingerspitzengeplaf van Job de Groot, de maandagvrijdag en nog veel meer.

Zet de haard aan, pak een deken, veel leesplezier!

Papa en mamadag

Interview

Geert van Pijcken

En natuurlijk de bekende rubrieken

De ASC'er
Held van de Maand

C Redactie: Arjan Bosch, Niels Paanen, Leo de Harder, Frits Stokvis, Anous Uitslag

O Vormgeving: Eva Heestbeek

F Fotografie: Mirna Nijenhuis, Erics Andriessen, Leo de Harder, Robert Meesters, Eigen foto's

E Email: mediatem@asc02.nl

NB SEPTEMBER

Scan mij!

SPONSOR GROEP

KRC VAN
ELDEREN

Hoofdsponsors

ASC '62

